

[Formanden.]

„Folketinget fastslaaer, at Statsministeren har gjort sig til Talsmand for en sydslesvigske Politik, der er i principiel Uoverensstemmelse med den af Regering og Rigsdag gennem Noten af 19. Oktober 1946 udtrykte Politik, og derved skabt en Uklarhed omkring Danmarks Stilling, som svækker Mulighederne for at faa de i Oktobernoten fremsatte Ønsker opfyldt. Folketinget udtaler, at det ikke billiger den af Statsministeren i Strid med afgivne Erklæringer saaledes indledede Politik, der i sin Konsekvens vil paadrage Danmark Forpligtelser af uoverskuelig Rækkevidde.“

Det paahviler mig at stille Forslag om, hvorledes denne Sag skal behandles. Mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling.

Jeg har modtaget følgende Skrivelse:

„Christiansborg, den 23. September 1947.

Under Henviſning til Forretningsordenens § 43, Stk. 2, tillader jeg mig herved at meddele, at jeg paa Grund af Bortrejse i offentlig Hverv antagelig ikke vil kunne deltage i Folketingets Møder i mindst 3 Maaneder, hvorfor jeg søger om Orlov og anmoder om, at min Stedfortræder maa blive indkaldt.

For Ib Nørlund ifølge Fuldmagt

Aksel Larsen.

Til Folketingets Formand.“

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 395 af 12. Juli 1946 om Straf for Krigsforbrydelser.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gjældigheden af forskellige Forbrugsafgifter.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Justitsministeren (*Elmqvist*): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing

at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 395 af 12. Juli 1946 om Straf for Krigsforbrydelser*. Ved dette Lovforslag tilsigtes der at raade Bod paa nogle praktiske Vanskeligheder, som er opstaaet i Forbindelse med Paadømmelsen af Krigsforbrydersager; ved Krigsforbrydersager forstaaes jo Sagerne imod de tyske Krigsforbrydere.

Efterforskningen i disse Sager er nu saa godt som afsluttet, og i en Del af Sagerne har Justitsministeriet allerede truffet Beslutning om Tiltale. Man kan anslaa det samlede Antal Krigsforbrydere, som for vort Vedkommende anmeldes til Krigsforbrydelseskommisionen i London, til ca. 160. Det er dog kun godt 90 af disse, det er lykkedes at faa fundet og bragt her til Landet, og det er altsaa dette Antal Krigsforbrydersager, som i den nærmeste Fremtid vil blive forelagt Domstolene.

Sagernes Behandling blev ved Krigsforbryderloven henlagt til Københavns Byret, og da mange af Sagerne er ret omfangsrige, vil en eller to Byretsafdelinger i længere Tid blive beskæftiget alene med disse Sager. Det er derfor nødvendigt, som det foreslaas i Lovforslaget, at give Adgang til at konstituere de fornødne yderligere Dommere i Københavns Byret, saa længe disse Sagers Behandling staar paa, og det samme vil gælde Østre Landsret, naar Sagerne ved Paaanke naar op dertil.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget angaar Udtagelsen af Domsmænd og Beskikkelsen af Forsvarere. Af Retsplejelovens almindelige Regler, hvortil der henvises i Krigsforbryderlovens § 13, vil det følge, at de Domsmænd, som skal medvirke ved Sagernes Paadømmelse, altid skal udtages i København. Imidlertid angaar noget over Halvdelen af Sagerne Personer, som har begaaet deres Forbrydelser i Provinsen, navnlig i de store østjyske Byer og i Odense, og det maa forventes, at Retsformanden i de fleste af disse Sager af Hensyn til Bevisførelsen vil benytte den Adgang, som i Krigsforbryderlovens § 10 er givet til at sætte Retten paa Gerningsstedet uden for København. Det vil imidlertid være urimelig byrdefuldt at paalægge københavnske Domsmænd at rejse med Retten til Provinsen for at paadømme disse Krigsforbrydersager. Derfor foreslaas det i Lovforslaget, at der gives Adgang til at udtage Domsmændene i den Retskreds, hvor Retten sættes. Man har tillige fundet det rimeligt, at der, naar Retten sættes i Provinsen, gives Adgang til som Forsvarer at beskikke en af de lokale beskikkede Forsvarere. Pligten til at modtage Beskik-